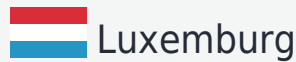

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Insolvență/faliment](#) > Luxembourg

Insolvență/faliment

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

În Marele Ducat al Luxemburgului se aplică mai multe tipuri de proceduri de insolvență.

Două dintre acestea vizează comercianții (persoane fizice și juridice):

1. Procedurile de faliment reglementate de Codul comercial (*Code de Commerce*) sunt utilizate pentru lichidarea activelor unui comerciant care a devenit insolvent și și-a pierdut bonitatea.
2. Procedura de reorganizare judiciară constituie un mecanism care permite unei societăți care se confruntă cu dificultăți financiare să se reorganizeze pentru a evita intrarea în faliment. Scopul procedurii este acela de a menține, sub rezerva controlului jurisdicțional, continuitatea utilizării activelor sau a desfășurării activităților societății, în integralitate sau parțial.

Prin demararea procedurii de reorganizare judiciară se poate urmări:

- obținerea unei perioade de grație care să permită încheierea unui acord de stingere a datoriilor pe cale amiabilă;
- obținerea acordului creditorilor cu privire la planul de reorganizare;
- încuviințarea transferului tuturor activelor sau activităților sau a unei părți din acestea către unul sau mai mulți terți, prin hotărâre judecătorească.

Pot deschide o procedură de reorganizare judiciară:

- persoanele juridice care desfășoară activitate comercială;
- societățile care nu desfășoară activitate comercială;
- persoanele fizice care desfășoară activitate comercială și
- producătorii de produse artizanale.

De asemenea, există proceduri de insolvență dedicate notarilor, instituțiilor de credit, societăților de asigurare, precum și organismelor de plasament colectiv (întrucât aceste proceduri sunt specifice unei categorii profesionale sau unui sector de activitate, nu vor fi descrise în prezenta fișă informativă).

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

1. Faliment

Procedurile de faliment sunt deschise de debitorul care a depus cererea de faliment, de către unul sau mai mulți creditori care solicită falimentul debitorului sau de către o instanță judecătorească.

Comercianții trebuie să declare falimentul la grefa tribunalului districtual (*tribunal d'arrondissement*) competent în materie comercială pentru domiciliul sau sediul social al comerciantului. Acest lucru trebuie efectuat în termen de o lună de la data îndeplinirii condițiilor de faliment.

În cazul în care unul sau mai mulți creditori ai debitorului hotărăsc să sesizeze instanța cu o cerere de declarare a falimentului comerciantului, aceștia trebuie să apeleze la un executor judecătoresc (*huissier de justice*) care, prin intermediul unei citații, solicită comerciantului să se înfățișeze în fața tribunalului districtual competent în materie comercială în termen de opt zile (citație cu dată fixă), astfel încât să se poată pronunța o soluție pe fondul cererii de declarare a falimentului.

De asemenea, procedurile de faliment pot fi deschise de către o instanță judecătorească pe baza informațiilor de care dispune. În acest caz, instanța judecătorească trebuie să citeze persoana falimentară, prin Grefa Curții, pentru a-și explica situația în fața instanței judecătorești, în audiență privată.

Înainte de a declara falimentul unui comerciant, tribunalul districtual competent în materie comercială trebuie să verifice dacă persoana sau societatea în cauză îndeplinește următoarele trei condiții:

- statutul de comerciant: o persoană fizică care desfășoară, ca profesie obișnuită (principală sau complementară), acțiuni descrise prin lege ca având caracter comercial (de exemplu, acțiunile enumerate la articolul 2 din Codul comercial) sau o persoană juridică constituită într-una dintre formele prevăzute de legea modificată din 10 august 1915 privind societățile comerciale (*loi modifiée du 10 août 1915 concernant les sociétés commerciales*) [de exemplu, societate pe acțiuni (*société anonyme*), societate cu răspundere limitată (*société à responsabilité limitée*), cooperativă (*société coopérative*) etc.] ;
- încetarea plăților: înseamnă că datoriile incontestabile scadente (de exemplu, salarii, contribuții de asigurări sociale etc.) nu sunt plătite, datoriile la termen sau contingente și obligațiile naturale nefiind suficiente și
- pierderea bonității: comerciantul nu mai poate obține credite de la bănci, furnizori sau creditori.

Deși refuzul sau incapacitatea de a plăti o datorie unică (indiferent de sumă) care este incontestabilă și scadentă este suficientă, în principiu, pentru a stabili starea de încetare a plăților, o simplă problemă privind fluxul de numerar nu implică starea de faliment, cu condiția ca creditul necesar pentru continuarea tranzacționării și pentru onorarea angajamentelor să poată fi obținut de către comerciant.

2. Reorganizare judiciară

Procedura de reorganizare judiciară este demarată atunci când debitorul sesizează tribunalul districtual competent în materie comercială cu o cerere în acest sens. Prin urmare, această procedură este voluntară. Cu toate acestea, reorganizarea judiciară prin transfer, dispusă de instanță, poate fi impusă debitorului, la cererea procurorului (*procureur de l'État*), ca urmare a unei citații din partea unui creditor sau a oricărei persoane care are un interes în dobândirea integrală sau parțială a societății.

Condițiile care trebuie îndeplinite pentru demararea procedurii de reorganizare judiciară sunt următoarele:

- statutul de comerciant sau de producător de produse artisanale: pot deschide o procedură de reorganizare judiciară comercianții, producătorii de produse artisanale și societățile comerciale;
- periclitarea capacității societății de a rămâne în activitate sau existența unor dificultăți financiare: societatea trebuie să se confrunte cu dificultăți financiare care ar putea duce la încetarea plăților. Dificultatea financiară trebuie să fie suficient de gravă pentru a justifica intervenția judiciară, însă societatea trebuie să aibă în continuare posibilitatea de a se redresa;
- faliment: aflarea în stare de faliment nu împiedică demararea sau continuarea unei reorganizări judiciare. O societate aflată în faliment poate avea în vedere restructurarea și, prin urmare, poate evita lichidarea completă;
- procedura de reorganizare anterioară: în cazul în care debitorul a beneficiat deja de o reorganizare judiciară în ultimii trei ani, o nouă procedură este posibilă numai dacă scopul acesteia este de a transfera integral sau parțial activele sau activitățile societății în baza unei hotărâri judecătorești.

3. Supraîndatorare

Supraîndatorarea persoanelor fizice este descrisă drept situația în care debitorul domiciliat în Marele Ducat al Luxemburgului se află, în mod evident, în incapacitatea de a-și îndeplini toate datoriile neprofesionale scadente sau care devin scadente și de a-și onora angajamentul de a garanta sau plăti în mod solidar sau individual datoria unui singur comerciant sau societăți, cu condiția să nu fi fost directorul, de fapt sau de drept, al societății respective.

Procedura colectivă de stingere a datoriilor implică trei etape, după cum urmează:

- etapa de soluționare convenită, care se desfășoară în fața Comisiei de mediere pentru supraîndatorare (*Commission de médiation en matière de surendettement*);
- etapa de reorganizare judiciară, care se desfășoară în fața judecătorului de pace (*juge de paix*) de la domiciliul debitorului supraîndatorat;
- etapa de redresare personală, cunoscută și sub denumirea de „faliment personal” (*faillite civile*), care se desfășoară în fața judecătorului de pace de la domiciliul debitorului supraîndatorat.

Trebuie remarcat faptul că etapa de redresare personală, care este subsidiară celorlalte două etape ale procedurii colective de stingere a datoriilor, poate fi declanșată numai în cazul în care debitorul supraîndatorat se află într-o situație compromisă în mod iremediabil, care este descrisă ca fiind situația în care debitorul nu poate pune în aplicare:

- măsurile prevăzute în planul de soluționare convenită sau
- măsurile propuse de Comisia de mediere ca parte a soluționării convenite și
- măsurile stabilite în procedura de reorganizare judiciară.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că cererile pentru procedura de soluționare convenită trebuie trimise președintelui Comisiei de mediere.

[Formularul de cerere](https://justice.public.lu/fr.html) pentru procedura de soluționare convenită poate fi descărcat de pe site-ul web <https://justice.public.lu/fr.html>, la următoarea adresă:
<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

În plus, creditorii debitorului supraîndatorat trebuie să declare creanțele la Serviciul de informare și consiliere în materie de supraîndatorare (*Service d'information et de conseil en matière de surendettement*). [Formularul](https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html) pentru declararea creanțelor poate fi descărcat de pe site-ul web www.justice.public.lu, la următoarea adresă:
<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

1. Faliment

Odată ce sentința declarativă de faliment este pronunțată, persoanele falimentare sunt în mod automat private de dreptul de a-și administra activele, chiar și acelea care ar putea reveni persoanei falimentare în urma sentinței declarative de faliment.

Această privată acoperă toate bunurile mobile și imobile ale persoanei falimentare. Acest mecanism are ca scop protejarea intereselor masei credale.

În general, administratorul fiduciar merge la sediul persoanei falimentare pentru a întocmi un inventar al activelor situate acolo. În acest sens, administratorul fiduciar trebuie să facă distincția între activele care aparțin în totalitate persoanei falimentare și cele asupra cărora terții își pot exercita diferite drepturi de proprietate.

La lichidarea activelor mobile și imobile, administratorul fiduciar se asigură că orice active ale persoanei falimentare sunt vândute în interesul superior al masei credale. Pentru a vinde activele respective, administratorul fiduciar are nevoie de autorizare din partea instanței judecătorești. Activele mobile și imobile trebuie vândute în conformitate cu Codul comercial. Încasările trebuie depuse în contul bancar deschis în numele procedurii de insolvență.

2. Supraîndatorare

Instanța judecătorească dispune evaluarea situației financiare și sociale a debitorului pentru a verifica creanțele și pentru a estima activele și pasivele.

În urma luării deciziei de a demara procedura de redresare personală și a determinării faptului că există active

de lichidat, instanța judecătorească continuă astfel cu lichidarea activelor debitorului.

Instanța judecătorească decide în privința oricărei creanțe contestate și dispune lichidarea activelor personale ale debitorului. Excepție fac numai mobilierul necesar traiului de zi cu zi și activele neprofesionale esențiale pentru întreprinderea unei activități profesionale. Activele debitorului supraîndatorat sunt lichidate în cadrul procedurii de redresare personală în conformitate cu obiectivul prevăzut în lege și anume, îmbunătățirea situației financiare a debitorului permițându-i acestuia și familiei sale să ducă o viață conformă cu demnitatea umană.

Drepturile și acțiunile debitorului în legătură cu activele acestuia sunt exercitate pe durata lichidării de către un lichidator desemnat de instanța judecătorească.

Lichidatorul are la dispoziție șase luni pentru a vinde activele debitorului în mod amiabil sau pentru a organiza o vânzare forțată.

Efectele procedurilor de redresare personală:

- în cazul în care încasările provenite de pe urma lichidării activelor sunt suficiente pentru a satisface creditorii, instanța judecătorească dispune încheierea procedurilor;
- în cazul în care încasările provenite de pe urma lichidării activelor sunt insuficiente pentru a satisface creditorii, instanța judecătorească dispune încheierea procedurilor din cauză că activele sunt insuficiente;
- în cazul în care debitorul nu mai are decât mobilierul necesar traiului de zi cu zi și activele neprofesionale esențiale pentru întreprinderea unei activități profesionale, instanța judecătorească dispune încheierea procedurilor din cauză că activele sunt insuficiente;
- în cazul în care activele nu au valoare de piață sau ar costa o sumă disproporționată la vânzare în raport cu valoarea de piață, instanța judecătorească dispune încheierea din cauză că activele sunt insuficiente.

Încheierea din cauza activelor insuficiente are efectul de anulare a tuturor datoriilor neprofesionale ale debitorului.

Cu toate acestea, din anularea datoriilor neprofesionale ale debitorului se exclud următoarele:

- datoriile pe care un garant sau un codebitor le-a plătit în locul debitorului;
- datoriile menționate la articolul 46 din lege, adică plăți curente ale datoriilor de întreținere și sume monetare acordate victimelor unor fapte de violență săvârșite cu intenție, ca urmare a vătămărilor corporale suferite.

Cu toate acestea, datoriile menționate la articolul 46 din Lege pot fi anulate în cazul în care creditorul în cauză și-a exprimat acordul în vederea remiterii, reprogramării sau anulării datoriilor în cauză.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

1. Faliment

Odată ce sentința declarativă de faliment este pronunțată, persoanele falimentare sunt în mod automat private de dreptul de a-și administra activele, chiar și acelea care ar putea reveni persoanei falimentare.

În urma acestei sentințe declarative, administrarea activelor debitorului este încredințată unui administrator fiduciar.

În cazul în care persoana falimentară este o persoană juridică, masa bunurilor care face obiectul insolvenței constă în toate activele și pasivele societății, cu excepția drepturilor pe care partenerii le pot avea în capacitatea respectivă.

Administratorii fiduciarți sunt aleși din rândul acelor persoane care pot oferi cele mai bune garanții în termeni de capital informațional și acuratețe în gestionare.

În practică, judecătorii din cadrul tribunalelor districtuale competente în materie comercială aleg administratori

fiduciar din lista de avocați. Cu toate acestea, în cazurile în care acest lucru este necesar în interesul persoanei falimentare, instanța judecătorească poate desemna și notari sau contabili/auditori.

La fel ca în cazul tuturor procedurilor care vizează comercianții, tribunalul districtual competent în materie comercială este competent în cauze referitoare la faliment.

Prin urmare, tribunalul districtual competent în materie comercială este cel care pronunță sentința declarativă de faliment, stabilește data de încetare a plăților, desemnează diverșii participanți (administratorul judiciar, administratorul fiduciar), stabilește data pentru declararea creanțelor și data finalizării raportului privind verificarea creanțelor și dispune încheierea procedurilor de faliment.

Administrarea activelor este încredințată unui administrator fiduciar desemnat de către instanța judecătorească, care este responsabil de lichidarea activelor debitorului și distribuirea încasărilor în rândul diverșilor creditori, în conformitate cu regulile privind creanțele preferențiale și taxele pe proprietate.

Administratorul judiciar este responsabil de supervizarea operațiunilor de faliment, gestionare și lichidare. În timpul unei audieri, acesta raportează cu privire la orice litigiu care poate surveni și dispune orice măsuri urgente necesare securizării și conservării mesei bunurilor care face obiectul insolvenței. De asemenea, acesta prezidează orice reuniune cu creditorii persoanei falimentare.

Odată ce falimentul a fost pronunțat, comercianții falimentari sunt privați de dreptul de a-și administra activele și nu mai pot efectua plăți sau tranzacții sau alte acțiuni în legătură cu activele respective.

2. Reorganizare judiciară

În cadrul unei reorganizări judiciare, la cererea debitorului este numit un reprezentant legal (*mandataire de justice*), în cazul în care un astfel de reprezentant este necesar pentru atingerea obiectivelor reorganizării. După preluarea mandatului, atribuțiile acestuia pot varia în funcție de nevoile specifice ale debitorului și de hotărârea instanței. Rolul reprezentantului legal se poate limita la simpla acordare de asistență în materie de gestionare sau poate fi mai amplu, cuprinzând întocmirea și facilitarea încheierii unui acord. Ca parte a procedurii de reorganizare judiciară prin transfer în baza unei hotărâri judecătorești, responsabilitatea pentru organizarea și efectuarea transferului în numele și pe seama debitorului revine reprezentantului legal. Întrucât fiecare situație este unică, responsabilitățile reprezentantului legal sunt adaptate la împrejurările și necesitățile debitorului.

În cazul în care se constată abateri grave și dovedite din partea debitorului sau a unuia dintre organele acestuia, la cererea oricărei părți terțe interesate sau a procurorului poate fi numit un administrator provizoriu. Ulterior numirii, rolul acestuia este de a înlocui conducerea societății și de a o gestiona pe întreaga durată a perioadei de grație.

Debitorul joacă un rol proactiv în demararea procedurii, precum și în întocmirea și punerea în aplicare a planului de reorganizare, colaborând în același timp cu creditorii și cu autoritățile judiciare pentru a restabili soliditatea financiară a societății.

3. Supraîndatorare

În ceea ce privește obligațiile debitorului și efectul demarării procedurii colective de stingere a datoriilor asupra activelor debitorului, trebuie reținut faptul că debitorul se află sub rezerva obligației de bună conduită.

În timpul perioadei de bună conduită, debitorul trebuie:

- să coopereze cu autoritățile și organismele implicate în procedură, convenind în privința furnizării spontane de informații referitoare la activele, venitul și datoriile acestuia, precum și orice modificare care apare în situația acestuia;
- să întreprindă, în măsura posibilităților, o activitate plătită în conformitate cu expertiza acestuia;
- să nu își agraveze starea de insolvență și să acționeze loial pentru a-și reduce datoriile;
- să nu favorizeze un anumit creditor, cu excepția creditorilor obligației de întreținere pentru plățile curente, a proprietarilor pentru plata chiriei curente pentru locuință în vederea satisfacerii nevoilor de bază ale debitorului, a furnizorilor de bunuri și servicii esențiale pentru o viață demnă și a creditorilor plăților curente în legătură cu executarea plății de daune de către debitor ca urmare a unor acte de violență săvârșite cu intenție, din cauza vătămărilor corporale suferite;

- să onoreze angajamentele luate ca parte a procedurii.

Două categorii de organisme sunt implicate în funcție de etapa în care se află procedura, soluționare convenită sau judiciară.

Etapa de soluționare convenită are loc în fața Comisiei de mediere. Membrii Comisiei de mediere sunt desemnați de către ministru. Aceasta are un președinte și un secretar și se întrunește cel puțin o dată pe trimestru. Pentru a fi eligibili în cadrul Comisiei de mediere, pe lângă alte documente, candidații trebuie să prezinte un cazier judiciar. Odată desemnați, membrii au obligația juridică de a informa ministrul în privința oricărei proceduri penale sau condamnări la adresa acestora pentru a putea fi înlocuiți. Membrii Comisiei de mediere primesc o indemnizație în valoare de 10 EUR pe ședință, iar președintele primește o indemnizație în valoare de 20 EUR pe ședință.

Comisia de mediere decide, mai ales, dacă să accepte sau nu cererile privind procedura și dacă creanțele declarate sunt admisibile sau nu. De asemenea, aprobă sau modifică proiectele planului de soluționare convenită care îi sunt înaintate în urma investigației întreprinse de către Serviciul de informare și consiliere în materie de supraîndatorare (în continuare, „Serviciul”).

Dacă, în termen de șase luni de la consimțirea procedurii de către Comisie, planul propus nu este acceptat de către părțile interesate, Comisia întocmește un raport în care consemnează eșecul procedurii de soluționare convenită. În termen de două luni de la data la care raportul respectiv este publicat în registru, debitorul poate demara procedurile de reorganizare judiciară în fața judecătorului de pace cu privire la domiciliul acestuia. Dacă debitorul nu depune această cerere în limita de timp indicată, acesta poate demara o nouă procedură colectivă de stingere a datoriilor numai după ce au trecut doi ani de la data publicării raportului în registru.

Dacă etapa de reorganizare judiciară este demarată, părțile vor fi convocate în fața judecătorului de pace care le poate solicita să furnizeze toate documentele sau informațiile care permit stabilirea activelor și/sau a pasivelor debitorului.

Pe baza informațiilor prezentate, instanța judecătorească întocmește un plan de reorganizare care va include măsurile care îi permit debitorului să își onoreze angajamentele.

Planul de reorganizare întocmit de către instanța judecătorească se aplică timp de cel mult șapte ani și poate înceta într-un număr limitat de cazuri (mai ales în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu planul de reorganizare).

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

1. Reorganizare judiciară

Este posibil ca în cadrul reorganizării să se prevadă interdicția conform căreia creanțele cu privire la care executarea a fost suspendată (*créances sursitaires*) să nu poată fi compensate cu datoriile pe care creditorul le poate avea față de societate după aprobarea planului de reorganizare.

Există însă o excepție de la această regulă. Aceasta nu se aplică creanțelor conexe (creanțe care sunt legate între ele, de exemplu în cadrul aceluiași contract sau al aceleiași tranzacții) sau creanțelor care, în temeiul unui acord anterior deschiderii procedurii de reorganizare, ar putea fi deja compensate.

2. Faliment

Referitor la faliment, potrivit jurisprudenței constante, după pronunțarea sentinței declarative de faliment, nu mai este posibilă nicio compensare în baza unui drept legal, dispusă de instanța judecătorească sau convenită, nici măcar în ceea ce privește creanțele existente în prealabil, dacă acestea, până la momentul respectiv, nu îndeplineau una dintre cele trei caracteristici, respectiv nu erau certe, lichide și exigibile. Deși sentința declarativă de faliment poate împiedica astfel orice compensare juridică, aceasta nu înseamnă că ea are un caracter absolut sau retroactiv. Sentința declarativă de faliment nu afectează compensare juridică în cazul în care condițiile pentru aceasta au fost îndeplinite înainte de demararea procedurilor de faliment. Curtea de Apel (*Cour d'appel*) a hotărât că „*perioada suspectă nu împiedică acest tip de compensare. Compensarea în baza unui drept legal este posibilă în pofida încetării plăților. Nu este o acțiune a debitorului, întrucât are loc fără*

știrea acestuia; articolul 445 din Codul comercial nu face trimitere la aceasta. ”.

În ceea ce privește compensarea hotărâtă de instanța judecătorească, aceasta nu poate fi pronunțată după deschiderea procedurilor colective. Totuși, acest lucru poate surveni în timpul perioadei suspecte, cu condiția ca sentința relevantă să fie definitivă (nu poate face obiectul unui apel). În acest caz, compensarea poate intra în vigoare numai de la data pronunțării sentinței.

În ceea ce privește compensația convenită, este foarte clar că aceasta nu poate surveni după deschiderea procedurilor colective. Mai mult, aceasta nu poate apărea în timpul perioadei suspecte, deoarece este privită conform articolului 445 din Codul comercial drept o metodă anormală de plată, fiind sancționată prin nulitate. [1]

Cu toate acestea, trebuie reținut faptul că Legea din 5 august 2005 privind garanțiile financiare (*loi du 5 août 2005 sur les garanties financières*) prevede unele excepții de la regulile descrise mai sus, spre exemplu, cu privire la acordurile de compensare care pot fi încheiate între părți la data demarării procedurilor de insolvență (sau chiar după această dată – a se vedea articolul 18 și următoarele din Legea din 5 august 2005 privind garanțiile financiare).

[1] „*La compensation comme garantie d’une créance sur un débiteur en faillite*”, Pierre HURT, J.T., 2010, p. 30.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

1. Faliment

Una dintre principalele dificultăți care survin pentru administratorii fiduciarți după demararea procedurilor de faliment se referă la contractele curente încheiate înainte de declararea falimentului. Cu excepția contractelor de muncă care încetează automat la data declarării falimentului [articolul L.125-1 din Codul muncii (*Code du travail*))] continuarea contractelor curente este acceptată în mod tradițional până când acestea sunt reziliate de către administratorul fiduciar.

Administratorul fiduciar trebuie să pună în balanță interesele implicate atunci când ia o decizie cu privire la continuarea temporară sau nu a acestor contracte. Dacă există clauze în contract care prevăd rezilierea contractului în cazul falimentului uneia dintre părți, trebuie să se ia decizia dacă administratorul fiduciar intenționează sau nu să conteste caracterul aplicabil al acestor clauze (reținând faptul că validitatea acestor clauze este discutabilă; de exemplu, aceste clauze sunt privite ca fiind nule în Belgia, în contextul închirierilor comerciale).

În orice caz, în principiu, decizia privind continuarea derulării sau încetarea acestor contracte cade exclusiv în sarcina administratorului fiduciar. Dacă decizia administratorului fiduciar este contestată de către cealaltă parte contractantă care invocă rezilierea automată a contractului din cauza declarării falimentului, administratorul fiduciar se expune unei proceduri judiciare cu rezultat incert, precum și riscului de a contracta noi costuri pentru masa bunurilor care face obiectul insolvenței [1].

2. Reorganizare judiciară

În cazul în care se demarează o procedură de reorganizare judiciară, efectele asupra contractelor în derulare sunt reglementate astfel încât să permită societății să își continue activitatea, astfel încât să se poată reorganiza în mod eficient pe tot parcursul procedurii.

Principiul continuității activității: Ca regulă generală, demararea procedurii de reorganizare judiciară nu conduce la încetarea automată a contractelor în derulare. Contractele în derulare continuă să existe, iar debitorul poate decide unilateral continuarea sau nu a derulării acestora, atunci când acest lucru este esențial pentru continuitatea activității societății pe durata reorganizării.

Clauze penale: clauzele penale menite să acopere, în mod forfetar, eventualele prejudicii suferite ca urmare a nerespectării angajamentului principal sunt suspendate în perioada de grație, până la punerea în aplicare completă a planului de reorganizare. Cu toate acestea, creditorul poate include în creanța sa cu privire la care executarea a fost suspendată prejudiciul real suferit ca urmare a nerespectării angajamentului principal.

Protecția angajaților: Contractele de muncă nu încetează automat ca urmare a demarării procedurii de reorganizare. Cu toate acestea, în cadrul planului de reorganizare, ar putea fi necesar să se efectueze concedieri din motive economice sau să se modifice condițiile de muncă. Aceste măsuri trebuie să fie aprobate de instanță și să respecte drepturile angajaților.

[1] Surse: *Les procédures collectives au Luxembourg*, Yvette HAMILIUS și Brice HELLINCKX (autorii Capitolului 3), Editura Larcier, 2014, p. 86.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

1. Faliment

În cursul procedurii de faliment, măsurile de executare împotriva comercianților și a activelor acestora sunt suspendate. Totuși, niciun text juridic aplicabil în Marele Ducat nu împiedică luarea de măsuri de către creditorii pentru a conserva integritatea activelor debitorilor.

În cadrul tuturor acestor proceduri, debitorii nu mai au libertatea de a dispune de activele acestora. „Începând cu data sentinței declarative de faliment și până la încheierea procedurilor, nu se poate introduce în mod valabil nicio acțiune în justiție exclusiv împotriva persoanei falimentare, cu privire la activele care fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței”. (Lux. 12 ianuarie 1935, Pas. 14, p. 27) „Creditorii chirografari și cei care au o creanță preferențială nu au dreptul, în cursul procedurii de faliment, să urmărească în justiție persoana falimentară sau chiar administratorul fiduciar pentru a solicita condamnarea acestora, ci pot acționa numai prin formularea unei cereri sau introducerea unei acțiuni de admisibilitate pentru recunoașterea creanțelor lor”. (Cass., 13 noiembrie 1997, Pas. 30, p. 265)

Cu toate acestea, în anumite cazuri, se pot totuși efectua acte de înstrăinare cu acordul persoanei delegate de către tribunalul districtual competent în materie comercială (cu privire la suspendarea plăților sau administrare).

Mai mult, sentința declarativă de faliment face ca datoriile care nu sunt scadente să devină exigibile și încetează aplicarea dobânzii.

2. Reorganizare judiciară

Interdicție provizorie de lichidare a bunurilor mobile sau imobile: Pe durata perioadei de grație, nu se pot urmări sau introduce acțiuni individuale de revendicare a creanțelor cu privire la care executarea a fost suspendată împotriva bunurilor mobile sau imobile ale debitorului.

3. Supraîndatorare

Referitor la stingerea colectivă a datoriilor, decizia Comisiei de mediere de a accepta cererea debitorului suspendă automat orice măsură de executare împotriva activelor debitorului, cu excepția măsurilor care au legătură cu obligațiile de întreținere, încetează aplicarea dobânzii și face ca datoriile care nu sunt scadente să devină exigibile.

Dacă etapa de soluționare convenită eșuează, judecătorul de pace în fața căruia se va audia etapa juridică poate suspenda orice măsură de executare în aceleași condiții precum cele indicate mai sus.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

1. Faliment

Litigiile deja în curs la demararea procedurilor de insolvență pot fi continuate în mod valid de către administratorul fiduciar care acționează în calitate respectivă. Cu toate acestea, reclamantii trebuie să se asigure că astfel de cazuri sunt conduse în mod legal asociind administratorul fiduciar la procedură, întrucât numai acesta din urmă are competența de a reprezenta în mod valabil debitorul falimentar.

Atunci când debitorul nu are câștig de cauză, creditorii care au intentat procedurile înainte de faliment, obțin un titlu de valoare pe care îl pot utiliza la lichidare. Totuși, acest titlu de valoare nu poate fi executat deoarece sentința declarativă de faliment duce la privarea debitorului de dreptul de administrare a oricăror active sale.

2. Reorganizare judiciară

După depunerea cererii de reorganizare judiciară, legea prevede măsuri de protecție menite să ofere debitorului timpul necesar pentru a efectua o reorganizare eficientă, fără a fi supus imediat unor presiuni în urma procedurii de faliment sau a sechestrului, cu scopul de a menține capacitatea societății de a-și continua activitatea. În acest scop, sunt prevăzute următoarele măsuri:

Interdicția declarării falimentului: Atât timp cât instanța nu s-a pronunțat cu privire la cererea de reorganizare judiciară, chiar dacă cererea de declarare a falimentului a fost introdusă sau a fost inițiată executarea silită, debitorul nu poate fi declarat în stare de faliment. În cazul societăților, acest lucru înseamnă, de asemenea, că acestea nu pot fi dizolvate pe cale judiciară sau nu pot face obiectul unei dizolvări administrative fără lichidare.

Suspendarea procedurii de executare silită: Bunurile mobile sau imobile aparținând debitorului nu pot fi lichidate după aplicarea unei măsuri de executare silită. Astfel, creditorii nu pot confisca și vinde activele debitorului în perioada în care cererea de reorganizare judiciară este examinată de instanță.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

1. Faliment

Publicarea notificării privind falimentul în unul sau mai multe ziare distribuite în Luxemburg informează creditorii cu privire la intrarea în faliment a debitorului. Apoi, aceștia trebuie să-și declare creanțele, împreună cu titlurile de valoare, la grefa tribunalului districtual competent în materie comercială, cu respectarea termenului stabilit în sentința declarativă de faliment. Grefierul înregistrează creanțele și titlurile de valoare și furnizează o dovadă de primire.

Declarațiile privind creanțele trebuie semnate și trebuie să includă numele, prenumele, profesia și adresa creditorilor, precum și suma creanței, motivul creanței și orice garanții sau titluri de valoare asociate creanței. Diversele creanțe declarate sunt apoi verificate în prezența administratorului fiduciar, a debitorului falimentar și a administratorului judiciar.

În timpul acestei proceduri, dacă există litigii, creditorii pot fi convocați pentru a explica detaliile creanței și fondul acesteia sau suma exactă în cadrul unui interogatoriu în contradictoriu.

Dacă administratorul fiduciar a putut identifica activele care pot fi distribuite în rândul creditorilor, acesta îi convoacă pe cei din urmă la o ședință de prezentare a conturilor bancare în timpul căreia creditorii își pot exprima opinia cu privire la planul de distribuție.

Dacă activele sunt insuficiente, se dispune încheierea falimentului.

Dacă administratorul fiduciar nu își îndeplinește datoriile spre satisfacția creditorilor, aceștia din urmă pot trimite reclamațiile către administratorul judiciar care, după caz, poate înlocui administratorul fiduciar.

2. Reorganizare judiciară

Participarea creditorilor la procedura de reorganizare judiciară în baza unei convenții colective constituie un element esențial pentru reușita reorganizării. Principalele elemente ale acestei participări sunt:

- participarea la negocieri: creditorii participă la negocierile privind condițiile planului de reorganizare sau de restructurare. Planul poate include propuneri precum reduceri ale datoriei (scoateri în afara bilanțului parțiale), reeșalonarea plăților sau conversia creanțelor în acțiuni;
- votarea planului de reorganizare: creditorii au drept de vot asupra planului de reorganizare propus de debitor. Pentru aprobarea planului trebuie, de obicei, să se obțină acordul majorității creditorilor, adesea

în funcție de categoriile de creanțe (creditori garantați, creditori chirografari etc.). Detaliile votului și majoritățile necesare pot varia în funcție de tipul de procedură;

- supravegherea punerii în aplicare a planului: odată ce planul a fost aprobat și avizat de instanță, creditorii au dreptul de control asupra punerii în aplicare a acestuia. Responsabilitatea supravegherii punerii în aplicare în mod corespunzător a planului și a raportării către creditori și către instanță îi poate reveni administratorului concordatar (*commissaire au sursis*). În cazul în care debitorul nu respectă planul, creditorii pot solicita intervenția instanței;
- intervenția în cazul în care sunt întâmpinate dificultăți: în cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în timpul punerii în aplicare a planului, creditorii pot interveni pentru a solicita modificarea planului sau, în cazuri grave, transformarea procedurii de reorganizare în procedură de lichidare;
- căi de atac și drepturi de contestare: creditorii pot introduce o cale de atac împotriva deciziilor care le-ar fi nefavorabile, cum ar fi validarea creanțelor contestate sau aprobarea planului de reorganizare. Aceste căi de atac trebuie exercitate în termenele și în forma prevăzute de lege.

Aceste elemente sunt menite să garanteze creditorilor că au un cuvânt de spus în procedura de reorganizare prin convenție colectivă și că drepturile lor sunt protejate, oferind în același timp o șansă de supraviețuire societății aflate în dificultate.

3. Supraîndatorare

În primă instanță, în timpul etapei de soluționare convenită, creditorii trebuie să își declare creanțele la Serviciul de informare și consiliere în materie de supraîndatorare. Astfel, creditorii pot lua parte în mod activ la adoptarea de către serviciul respectiv a unui plan de soluționare convenită.

Comisia de mediere pentru supraîndatorare convoacă apoi creditorii și expune propunerile formulate în planul de soluționare convenită. Cel puțin 60 % dintre creditorii ai căror creanțe reprezintă 60 % din totalul creanțelor trebuie să specifice astfel faptul că acceptă planul de soluționare convenită pentru ca acesta să fie considerat drept acceptat. Lipsa unui răspuns din partea creditorilor se consideră drept un acord.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

Administratorii fiduciarî în caz de faliment reprezintă atât persoana falimentară, cât și masa credală. În această dublă capacitate, aceștia nu numai că sunt responsabili de administrarea activelor persoanei falimentare, ci sunt autorizați și să monitorizeze, în calitate de reclamanți sau inculpați, toate acțiunile care urmăresc conservarea activelor care trebuie utilizate ca titlu de valoare pentru creditori și, de asemenea, să recupereze sau să sporească activele respective în interesul comun al acestora din urmă (Curtea de Apel, 2 iulie 1880, Pas. 2, p. 49).

Administratorii fiduciarî desfășoară acțiuni legate de garanția comună a creditorilor reprezentată de activele persoanei falimentare, și anume acțiuni care vizează reconstituirea, protecția sau lichidarea acestor active. (Curtea de Apel, 25 februarie 2015, Pas. 37, p. 483).

În ceea ce privește contractele curente ulterioare sentinței declarative de faliment, administratorul fiduciar trebuie să decidă rezilierea sau nu a acestora sau dacă ar fi mai bine, în cazurile în care acestea pot pune active la dispoziție, să continue cu executarea lor pentru a acoperi ulterior pasivele persoanei falimentare.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

1. Faliment

Toți creditorii trebuie să își declare creanțele, indiferent de natura acestora și dacă aceștia au sau nu o creanță preferențială. Cu toate acestea, creanțele ce derivă din bunuri, adică acele creanțe ce derivă ulterior și în interesul procedurilor de faliment (de exemplu, costurile administratorului fiduciar, chiria care devine scadentă după sentința declarativă de faliment etc.) sunt exceptate de la această procedură.

Referitor la creanțele care derivă din bunuri după demararea procedurilor de insolvență și care rezultă în urma administrării falimentului sau a continuării anumitor activități comerciale ale persoanei falimentare, acestea sunt onorate înainte ca restul activelor să fie distribuite în rândul masei credale. Creanțele care derivă din bunuri sunt astfel onorate în toate cazurile înaintea celor aparținând altor creditori.

2. Reorganizare judiciară

În cadrul procedurii de reorganizare judiciară, creanțele care trebuie înregistrate împotriva datorii debitorului sunt cele survenite înainte de deschiderea procedurii de reorganizare judiciară. Debitorul trebuie să anexeze la cererea sa o listă completă a creditorilor cu creanțe neîncasate, indiferent dacă această calitate li s-a recunoscut sau a fost solicitată această recunoaștere, inclusiv numele/denumirea acestora.

Creanțele survenite după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, și anume creanțele apărute în cursul reorganizării judiciare, beneficiază, în general, de un tratament special. Creanțele legate de servicii prestate debitorului în cursul procedurii de reorganizare judiciară, indiferent dacă decurg din noi angajamente încheiate de debitor sau din contracte aflate în derulare la data demarării procedurii, sunt considerate „datorii legate de masa bunurilor” care fac obiectul falimentului, lichidării sau transferului în baza unei hotărâri judecătorești. Pentru ca aceste creanțe să fie considerate datorii legate de masa bunurilor în cadrul unor proceduri colective ulterioare, trebuie să existe o legătură strânsă între încheierea procedurii de reorganizare judiciară și demararea procedurii colective (cum ar fi falimentul). Se presupune că această legătură există în cazul în care procedura colectivă este deschisă în termen de 12 luni de la încheierea reorganizării judiciare.

Distribuirea sumelor obținute cu titlu de despăgubire: despăgubirile solicitate de creditor ca urmare a încetării unui contract sau a neexecutării acestuia este distribuită proporțional, în raport cu perioada anterioară sau ulterioară deschiderii procedurii de reorganizare judiciară vizată de încetare sau de neexecutare. Aceasta înseamnă că, în cazul în care un contract încetează în timpul procedurii de reorganizare, partea din despăgubire care se referă la perioada ulterioară deschiderii procedurii de reorganizare va fi tratată diferit de cea aferentă perioadei anterioare.

Prioritatea de plată pentru active grevate de drepturi reale: creanțele care decurg din beneficii care au contribuit la menținerea garanției sau a dreptului de proprietate (cum ar fi activele asupra cărora un creditor are un drept real) au prioritate la plată. Aceasta înseamnă că veniturile din vânzarea acestor active vor fi utilizate cu prioritate pentru plata acestor creanțe specifice.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

1. Faliment

În cadrul procedurilor de faliment, sentința declarativă de faliment va fi publicată pe diverse căi (presă, înregistrare la tribunalul comercial) pentru ca situația să fie adusă în atenția creditorilor debitorului falimentar, care se pot face apoi cunoscuți (articolul 472 din Codul comercial).

Apoi, creditorii trebuie să își declare creanțele la grefa tribunalului districtual competent în materie comercială și să depună documente justificative (articolul 496 din Codul comercial).

Formularul prin care creditorii își pot declara creanțele este disponibil online la următoarea adresă: <https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>

Creanțele sunt verificate de către administratorul fiduciar responsabil de lichidare și pot fi contestate de către acesta din urmă (articolul 500 din Codul comercial).

Orice creanță declarată care este contestată va fi înaintată instanței.

Cu toate acestea, în cazul în care litigiile, datorită naturii lor, sunt de competența unei alte instanțe decât tribunalul districtual competent în materie comercială, acestea vor fi retransmise instanței competente să se pronunțe pe fondul cauzei. Până atunci, în temeiul articolului 504, instanța competentă să stabilească suma până la care creditorul contestat poate participa la deliberări rămâne tribunalul districtual competent în materie comercială.

2. Reorganizare judiciară

Debitorul trebuie să anexeze la cererea sa o listă completă a creditorilor cu creanțe neîncasate, indiferent dacă această calitate li s-a recunoscut sau a fost solicitată această recunoaștere, cu indicarea numelui/denumirii acestora și a cuantumului creanței, menționând în mod specific orice statut de creditor extraordinar cu creanțe neîncasate și orice active grevate cu garanție mobilă sau ipotecară sau care sunt deținute de creditor.

Obligația de informare: debitorul trebuie să informeze fiecare creditor în parte cu privire la hotărârea pronunțată în termen de 14 zile de la pronunțarea acesteia. Se asigură astfel faptul că toți creditorii cunosc situația și pot acționa în consecință.

Consultarea listei creditorilor: creditorii au dreptul de a consulta lista creditorilor depusă la grefă, în conformitate cu normele prevăzute de lege. Această listă conține detalii cu privire la toate creanțele deținute împotriva societății, permițând creditorilor să își verifice propria poziție.

Drept de contestare: orice creditor sau creditor care a formulat acțiune în instanță poate contesta cuantumul sau categoria creanței sale, astfel cum a fost declarată de debitor. Acest lucru este valabil și cu privire la contestarea categoriei (ordinare sau extraordinare) în care debitorul a alocat creditorul.

Procedura în materie de litigii: în cazul în care creditorul și debitorul nu reușesc să ajungă la un acord, litigiul poate fi înaintat instanței care a demarat procedura de reorganizare judiciară.

Modificarea creanțelor: la cererea comună a creditorului și a debitorului, instanța poate modifica valoarea sau clasificarea creanței stabilite inițial de debitor. Această decizie este notificată creditorului de către grefă.

Termen-limită pentru formularea de contestații: în cazul în care creditorul nu introduce o cale de atac în instanță cu o lună înainte de audiere, se consideră că acesta acceptă suma propusă de debitor și nu poate vota decât până la concurența sumei respective.

Litigii cu privire la lista creditorilor: orice creanță inclusă în lista oficială a creanțelor cu privire la care executarea a fost suspendată poate fi contestată de orice parte interesată. Acțiunea este îndreptată împotriva debitorului și a creditorului a cărui creanță este contestată. Instanța, în baza unui raport al judecătorului delegat, audiază părțile implicate și decide cu privire la litigiul.

Competența instanței: în cazul în care litigiul nu intră în sfera de competență a instanței responsabile de reorganizare, aceasta din urmă, în așteptarea hotărârii pe fond pronunțate de către instanța competentă, poate stabili cu titlu provizoriu cuantumul și statutul creanței pentru operațiunile de reorganizare judiciară. În cazul în care nu se poate pronunța rapid o soluție referitoare la litigiul, instanța poate, de asemenea, să stabilească provizoriu cuantumul și statutul creanței. Hotărârea de stabilire cu titlu provizoriu a cuantumului și statutului creanței nu poate face obiectul unei căi de atac, ceea ce înseamnă că aceasta nu poate fi contestată.

Modificare în caz de necesitate: la cererea debitorului sau a unui creditor, instanța poate, în orice moment și în cazul în care este absolut necesar, să își modifice hotărârea cu privire la cuantumul și statutul unei creanțe cu privire la care executarea a fost suspendată, pe baza unor informații noi.

Actualizarea listei creditorilor: debitorul trebuie să corecteze sau să completeze lista creditorilor dacă este necesar și să o depună la grefă înainte de data stabilită pentru audiere. Grefierul este apoi responsabil de notificarea acestor modificări creditorilor în cauză.

3. Procedura de supraîndatorare

În termen de o lună de la publicarea în registru a notificării privind stingerea datoriilor colective, creditorii debitorului supraîndatorat trebuie să își declare creanțele la Serviciul de informare și consiliere privind supraîndatorarea.

Declararea creanțelor trebuie să fie conformă cu articolele 6 și 7 din Regulamentul Marelui Ducat din 17 ianuarie 2014 de punere în aplicare a Legii din 8 ianuarie 2013 privind supraîndatorarea (*Règlement grand-ducal du 17 janvier 2014 portant exécution de la loi du 8 janvier 2013 concernant le surendettement*).

[Formularul](#) pentru declararea creanțelor poate fi descărcat de la următoarea

adresă: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Comisia de mediere analizează măsura în care creanțele sunt admisibile.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Principiul de bază al legii privind falimentul constă în faptul că fiecare creditor trebuie să primească o cotă-parte identică, proporțională cu suma creanțelor.

În primul rând sunt plătiți creditorii cu un titlu de valoare sau o creanță preferențială.

Creditorii preferențiali sunt clasificați într-o ordine juridică care face obiectul unei politici publice (proprietarii proprietăților date în chirie, creditorii ipotecari, creditorii cu titluri de valoare asupra capitalului societății și, în special, trezoreria publică în sens mai larg).

În general, administratorul fiduciar se raportează la articolele de la 2096 la 2098, 2101 și 2102 din Codul civil (*Code civil*).

Administratorul fiduciar trebuie să verifice fiecare creanță raportându-se la lege și la jurisprudență.

Activele nete disponibile creditorilor chirografari trebuie distribuite în mod proporțional în conformitate cu articolul 561 primul alineat din Codul comercial.

După ce administratorul fiduciar cunoaște suma taxelor stabilită de instanță, a clasificat creditorii garantați și cunoaște suma rămasă de distribuit în rândul creditorilor chirografari, acesta întocmește un plan de distribuire a activelor care este înaintat, în primă instanță, administratorului judiciar. În conformitate cu articolul 533 din Codul comercial, administratorul fiduciar invită toți creditorii la ședința de prezentare a conturilor prin scrisoare recomandată la care se atașează o copie a planului de distribuire a activelor.

Persoana falimentară trebuie să fie înștiințată oficial cu privire la ședința de către un executor judecătoresc sau prin publicarea într-un ziar din Luxemburg.

Cu excepția cazului în care prezentarea conturilor bancare de către administratorul fiduciar este contestată de către un creditor, administratorul fiduciar înaintează procesul-verbal al ședinței de prezentare, în baza unui plan de distribuire a activelor, administratorului judiciar și grefierului pentru semnare.

După prezentarea conturilor, administratorul fiduciar plătește creditorii.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

1. Faliment

În cazul procedurilor de faliment, după efectuarea plăților, administratorul fiduciar poate solicita încheierea procedurilor, care este urmată de decizia de încetare care, așa cum denumirea o sugerează, pune capăt procedurilor de faliment.

Conform articolului 586 din Codul comercial, persoanele falimentare care plătesc în totalitate toate sumele datorate ca principal, dobândă și costuri pot fi achitate adresând o cerere în acest sens Curții Supreme de Justiție (*Cour supérieure de justice*).

2. Reorganizare judiciară

Procedura de reorganizare judiciară prin convenție colectivă poate fi închisă dacă sunt întrunite o serie de condiții, de obicei în funcție de succesul sau eșecul reorganizării. Principalele condiții sunt următoarele:

Punerea în aplicare, în totalitate, a planului de reorganizare: procedura se poate încheia atunci când planul de reorganizare judiciară a fost pus în aplicare cu succes. Aceasta înseamnă că măsurile planificate pentru restructurarea societății și plata creditorilor au fost puse în aplicare în conformitate cu planul aprobat de instanță și acceptat de creditori.

Neexecutarea sau nereușita planului: în cazul în care planul de reorganizare nu poate fi pus în aplicare sau în cazul în care societatea nu își îndeplinește angajamentele asumate în cadrul acestui plan, procedura de reorganizare judiciară poate fi încheiată. În acest caz, procedura poate fi transformată în procedură de lichidare dacă situația financiară a societății nu îi permite acesteia să își continue activitatea.

Formularea de către debitor a unei cereri de retragere sau întrerupere a procedurii: debitorul poate solicita încheierea procedurii de reorganizare în cazul în care consideră că nu mai este necesară continuarea procedurii sau că a reușit să își redreseze situația financiară fără a fi necesară continuarea procedurii.

Plata integrală a creditorilor: încheierea procedurii este posibilă, de asemenea, în cazul în care debitorul este în măsură să achite integral sumele datorate creditorilor implicați în procedură, inclusiv creanțele născute înainte și după deschiderea procedurii de reorganizare.

Lipsa perspectivelor de reorganizare: în cazul în care, în urma analizei, devine evident că societatea nu poate fi reorganizată, instanța poate decide să încheie procedura de reorganizare pentru a demara procedura de lichidare.

Efectele încheierii procedurii de reorganizare judiciară

Încheierea procedurii de reorganizare judiciară are mai multe efecte juridice și economice atât pentru debitor, cât și pentru creditori:

Ridicarea măsurilor de suspendare: încheierea procedurii pune capăt măsurilor de protecție de care beneficiază debitorul, cum ar fi suspendarea acțiunilor individuale de executare silită și interzicerea sechestrului. Creditorii își recuperează apoi dreptul de a acționa în justiție debitorul în mod individual pentru a-și recupera creanțele, sub rezerva oricăror acorduri sau moratorii instituite în cadrul planului de reorganizare.

Redobândirea controlului: în cazul în care conducerea societății a fost încredințată unui administrator provizoriu, încheierea procedurii implică redobândirea controlului către debitor.

Încetarea efectelor planului de reorganizare: în cazul în care planul de reorganizare a fost pus în aplicare în totalitate, prin încheierea procedurii se confirmă că angajamentele asumate în cadrul planului de reorganizare au fost respectate, iar creditorii vizați de plan nu mai pot solicita nicio plată suplimentară pentru creanțele care au făcut obiectul procedurii.

15 Care sunt drepturile creditorilor după încheierea procedurii de insolvență?

1. Faliment

Ca urmare a încheierii procedurilor de insolvență, dacă există active, creditorii primesc cuantumul integral sau o proporție din cuantumul creanțelor în conformitate cu condițiile de distribuire acceptate în decizia de încheiere.

De asemenea, creditorii pot formula acțiune în justiție în temeiul articolelor 1382 și 1383 din Codul civil pentru a invoca răspunderea juridică generală a administratorilor persoanei falimentare sau în temeiul articolelor 441-9 și 710-16 din Legea privind societățile comerciale (*loi sur les sociétés commerciales*) (răspunderea administratorilor și a directorilor în ceea ce privește îndeplinirea mandatului).

2. Reorganizare judiciară

În cazul în care procedura de reorganizare judiciară a fost încheiată ca urmare a punerii în aplicare cu succes a planului de reorganizare:

Plata creanțelor conform planului: creditorii își păstrează dreptul de a beneficia de plăți în conformitate cu

condițiile prevăzute în planul de reorganizare. În cazul în care planul prevede amânări la plată, reduceri ale datoriilor sau alte condiții, creditorii trebuie să respecte aceste dispoziții.

Recuperarea creanțelor neîncasate: în cazul în care planul nu prevede stingerea integrală a creanței, creditorii pot continua să recupereze sumele rămase în conformitate cu calendarul stabilit în planul de reorganizare.

Cale de atac limitată: creditorii care au acceptat sau au fost obligați prin hotărâre a instanței să accepte planul nu pot acționa debitorul în justiție pentru valoarea creanțelor care au fost anulate sau reduse în temeiul planului. Aceștia nu pot pretinde decât ceea ce este prevăzut în plan.

Drepturi în caz de nereușită a reorganizării și de transformare a procedurii de reorganizare în procedură de lichidare

În cazul în care procedura de reorganizare a fost încheiată din cauza nereușitei planului și a transformării procedurii de reorganizare în procedură de lichidare:

Participarea la lichidare: creditorii au dreptul de a participa la procedura de lichidare în urma transformării mai sus menționate. Aceștia trebuie să își declare creanțele în cadrul acestei noi proceduri, în cazul în care nu au procedat deja în acest sens.

Clasificarea creanțelor: creanțele sunt clasificate și achitate în funcție de ordinea lor de prioritate, cu respectarea privilegiilor și a garanțiilor. Creditorii garantați, cum ar fi creditorii ipotecari sau angajații, sunt plătiți cu prioritate din veniturile obținute din lichidarea activelor.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

1. Faliment

Costurile cererii de declarare a falimentului sunt incluse în costurile legate de masa bunurilor care face obiectul insolvenței.

Întrucât acestea sunt costuri care survin în interesul procedurilor de intrare în faliment, acestea sunt plătite din activele persoanei falimentare înainte ca administratorul fiduciar să distribuie restul de active diverșilor creditori.

Legea din 29 martie 1893 privind asistența juridică și procedurile privind deficitul (*loi du 29 mars 1893 concernant l'assistance judiciaire et la procédure en débet*) stabilește, la articolele 1 și 2, diversele costuri care pot rezulta în urma formalităților impuse de procedurile de insolvență și determină ordinea în care vor fi plătite în cazurile în care activele sunt insuficiente.

Tribunalul districtual competent stabilește onorariile administratorului fiduciar conform Regulamentului Marelui Ducat din 18 iulie 2003 (*règlement grand-ducal du 18 juillet 2003*).

Administratorul fiduciar trebuie să depună o situație a costurilor și a onorariilor la tribunalul districtual competent în materie comercială, pe baza activelor recuperate.

Articolul 536-1 din Codul comercial prevede la cel de-al doilea paragraf faptul că onorariile și costurile falimentului încheiat din cauza activelor insuficiente vor fi prezentate de Administrația taxelor indirecte (*Administration de l'Enregistrement*) în condițiile menționate în Legea din 29 martie 1893 privind asistența judiciară și procedurile privind deficitul.

2. Reorganizare judiciară

Principala responsabilitate pentru costurile și cheltuielile aferente procedurii de reorganizare judiciară revine debitorului, și anume societății aflate în dificultate.

Onorariile reprezentanților legali: onorariile reprezentanților legali, cum ar fi administratorul judiciar, administratorul concordatar sau lichidatorul, trebuie achitate de către debitor. Aceste onorarii sunt, în general, stabilite de instanță și sunt plătite în principal din activele debitorului.

Taxe judiciare: Taxele judiciare, inclusiv costurile aferente audierilor, hotărârilor judecătorești și altor onorarii

judiciare, sunt, de asemenea, suportate de debitor.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

1. Faliment

Sentința declarativă de faliment poate stabili data de încetare a plăților de către persoana falimentară la o dată anterioară celei la care s-a pronunțat sentința. Totuși, această dată nu poate preceda sentința cu mai mult de șase luni.

Pentru a proteja interesele creditorilor, perioada cuprinsă între încetarea plăților și sentința declarativă este considerată drept „perioada suspectă”.

Anumite acțiuni întreprinse în această perioadă, în cazul în care ar fi în detrimentul drepturilor creditorilor, vor fi nule și neavenite. Este vorba, printre altele, de:

- orice acțiune în legătură cu bunurile mobile și imobile pe care persoana falimentară le-a cedat gratuit sau contra cost, prețul vânzării fiind evident mult mai scăzut decât valoarea bunului în cauză;
- toate plățile efectuate în numerar sau prin virament, vânzare, compensație sau în alt mod, pentru datoriile care nu au devenit încă scadente;
- toate plățile efectuate, altele decât cele în numerar sau utilizând instrumente comerciale pentru datoriile devenite scadente;
- orice ipotecă sau alte drepturi de proprietate acordate de debitor pentru datoriile contractate înainte de încetarea plăților.

Cu toate acestea, pentru alte acțiuni, principiul de nulitate nu este aplicat în mod automat.

Prin urmare, anumite plăți efectuate de către persoana falimentară pentru datoriile ce devin scadente și oricare alte acțiuni întreprinse contra cost pe durata perioadei suspecte pot fi anulate dacă se dovedește faptul că terțele părți care au primit plățile sau care au negociat cu persoana falimentară luaseră cunoștință de încetarea plăților.

Atunci când un creditor știe că un debitor nu își poate onora angajamentele, creditorul respectiv nu trebuie să caute să fie tratat preferențial în detrimentul masei credale generale.

Ipoteca și drepturile preferențiale care au fost dobândite în mod valabil pot fi înregistrate până la data sentinței declarative de faliment. Cu toate acestea, drepturile înregistrate în termen de 10 zile înainte de data încetării plăților sau mai târziu, pot fi declarate nule și neavenite dacă au trecut mai mult de 15 zile între data titlului de gaj și data înregistrării.

În sfârșit, orice acțiune întreprinsă sau plată efectuată în condiții frauduloase pentru creditori, adică atunci când debitorul acționează astfel fiind pe deplin conștient de prejudiciul pe care l-ar putea cauza creditorului (adică prin reducerea masei bunurilor care face obiectul insolvenței, nerespectarea clasificării creanțelor etc.), este considerată nulă și neavenită, indiferent de data la care a avut loc.

Conceptul de perioadă suspectă nu se aplică contractelor de garanție financiară sau în cazurile creanțelor viitoare transferate către un organism de securizare.

2. Supraîndatorare

Judecătorul poate, după caz, să numească persoane responsabile de furnizarea de asistență socială, educațională sau de gestionarea financiară pentru a asigura faptul că partea din venitul debitorului care nu este alocată pentru achitarea datoriilor este utilizată în scopurile propuse.

În scopul desfășurării activității, aceste persoane sunt autorizate să ia orice măsură concepută pentru a preveni devierea acestei părți de venit de la scopul său natural sau prejudicierea intereselor privind gospodăria debitorului.

■ Ultima actualizare: 13/05/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.